

במלכות. דרועא שמאלא בירכא ימינא גבורה בנצח. ואמאי שני מדות דיליה הכי. אלא רזא דנימא הכא, דוד אמר הכא, (תהלים קלב) כהניף ילבשו צדק וחסידים ירננו. ואתמר התם, ולויף מיבעי ליה למימר. אמר קדשא בריה הוא לאו ארח לשנות מדותי, אלא כתר דזמינת לי, אית לי למעבד רעותה. ומתכא אוליפנא, דבעל הבית דמזמין אפילו למלכא, אית ליה למעבד רעותיה. ובגין דא אוקמוה, כל מה שאומר לך בעל הבית עשה חוץ מצא. ועם כל דא דרזא דא שפיר איהו, הא כתיב (מלאכי א) אני יי לא שנית, ובכל קרפנין לא כתיב בהון אלא ליהנה, איה וכל למהוי דישני דרגין דשמיה בקרפנא.

אלא, אריתי מורי: יוצר אור. עם בשמי: אהבת עולם. אכלתי יערי: שמע ישראל. עם דבשי: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. שתיתי ייני: והיה אם שמע, עד ויאמר. עם חלבי: מן ויאמר, עד אמת. אכלו רעים: ג' ראשונות, וג' אחרונות. שתו ושכרו דודים: שאר ברקאן דצלותא.

ובחבורא קדמאה, סתרא דקרנא, פרים וכבשים ועתודים ועזים, אינון ארבעה, פני שור. פני נשר וגו', שתי תורים או שני בני יונה, וצריך לפרשא. אריה נחית לגבי שור, דאיהו שמאלא, לאתקשרא חסד בגבורה. אדם נחית לגבי נשר. דרגא דייעקב. ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, שופריה דייעקב שופריה דאדם קדמאה הוה. ומאן גרים לאסתלקא לאתקרי ישראל, דכתיב, (בראשית לב) לא יעקב ואמר עוד שמך פי אם ישראל יהיה שמך, דיהוי ישראל עקר לאפרשא ביניהו. (ע"כ רעיא

מהימנא)

ועשירית האיפה, (במדבר כח) **אמאי**. **אלא** **עשירית האיפה**, לקבל כנסת

העמוד האמצעי במלכות. זרוע שמאל בירך ימין - גבורה בנצח. ומדוע שתי מדות שלו כף? אלא הסוד שנאמר כאן, דוד אמר כאן, (תהלים קלב) כהניף ילבשו צדק וחסידים ירננו. ונאמר שם, ולויף צריך היה לו לומר! אמר הקדוש ברוך הוא, אין דרך לשנות מדותי, אלא אחר שהזמנתי אותי, יש לי לעשות רצונך. ומכאן למדנו, שבעל הבית שפזמין אפילו למלך, יש לו לעשות רצונו. ומשום זה בארוהו, כל מה שאומר לך בעל הבית עשה, חוץ מצא. ועם כל זה שסוד זה יפה הוא, הרי כתוב (מלאכי א) אני ה' לא שנית, ובכל הקרפנות לא כתוב בהם אלא ליהנה, ואיה יכול להיות שישנה מדרגות של שמו בקרפנות?

אלא, אריתי מורי - יוצר אור. עם בשמי - אהבת עולם. אכלתי יערי - שמע ישראל. עם דבשי - ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. שתיתי ייני - והיה אם שמע, עד ויאמר. עם חלבי - מן ויאמר עד אמת. אכלו רעים - ג' ראשונות, וג' אחרונות. שתו ושכרו דודים - שאר ברכות התפלה.

ובחבור הקדמון, סתרי הקרפנות - פרים וכבשים ועתודים ועזים, הם ארבעה, פני שור, פני נשר וגו', שתי תורים או שני בני יונה. וצריך לפרש. אריה יורד לגבי שור, שהוא שמאל, לקשר חסד בגבורה. אדם יורד לגבי נשר, דרגה של יעקב. ומשום זה בארוהו בעלי המשנה, תאר פניו של יעקב היה תאר פניו של אדם הראשון. ומי גרם שיעלה ויקרא ישראל, שכתוב (בראשית לב) לא יעקב ואמר עוד שמך פי אם ישראל יהיה שמך? שיהיה ישראל עקר להבדיל ביניהם.

(ע"כ רעיא מהימנא)

ועשירית האיפה (במדבר כח), **מדוע?** **אלא** **עשירית האיפה**, כנגד כנסת ישראל, שהיא העשירית שבמדרגות,

וְצִרְיָכָה לְהִנָּחֵן בֵּין שְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
וְהִיא סֵלֶת הַלֶּחֶם, וְהִיא לֶחֶם.
וּמְשֹׁם שֶׁהִיא לֶחֶם, לֹא הִפְקֵד
עַל לֶחֶם שֶׁל חֲמֶשֶׁת הַמִּינִים,
שֶׁהֵם חֻטָּה, וְשַׁעוּרָה, וְשִׁיפוֹן
וְכוֹי, מִמֶּנּוּ שֶׁל הָעוֹלָם. וְלֹא שֵׁם
מִמֶּנּוּ עֲלֵיהֶם, אֲלֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְבַדּוֹ.

וּמְשֹׁם זֶה מִי שֶׁמְזַלְזֵל בְּלֶחֶם
וְזוֹרֵק אוֹתוֹ בְּאֶרֶץ, עֲנִיּוֹת רוֹדְפֹת
אֲחֵרָיו. וּמִמֶּנּוּ אֶחָד הִפְקֵד עַל
זֶה, וְהוּא רוֹדֵף אֲחֵרָיו לְתַת לוֹ
עֲנִיּוֹת, וְלֹא יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם עַד
שִׁיצְטָרֵף לְבְרִיּוֹת. וְעֲלָיו כְּתוּב,
(איוב טו) נִדְד הוּא לְלֶחֶם אִיָּה. נִדְד
הוּא, וְיִלְךְ מִטְּלָטֵל, וְגוֹלָה מִמְּקוֹם
לְמְקוֹם, לְלֶחֶם אִיָּה הוּא. וְאִין
מִי שִׁישְׁגִיחַ עָלָיו. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
אִיָּה מִי שִׁיִּרְחַם עָלָיו, מְשֹׁם
שֶׁלֹא יִמָּצֵא.

רַעִיא מְהִימָנָא

וּבַחֲבוּרָה הַקְּדָמוֹן, אָמַר הַרוּעָה
הַנְּאָמָן, וּמֵה מִי שֶׁמְזַלְזֵל בְּפִירוּרִים
שֶׁל הַלֶּחֶם וְזוֹרֵק אוֹתָם בְּמְקוֹם
שֶׁלֹא צָרִיף כֶּף - כָּל שֶׁכֵּן מִי
שֶׁמְזַלְזֵל בְּפִירוּרִים שֶׁל הַמַּח,
שֶׁהֵם טְפוֹת הַזֶּרַע, שֶׁזוֹרֵק אוֹתָם
בְּאֶרֶץ, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם (בְּרֵאשִׁית ו) כִּי
הַשְּׁחִית כָּל בְּשָׂר אֶת דְּרָכּוֹ עַל
הָאֶרֶץ. אוֹ שֶׁזוֹרֵק אוֹתָם בְּנִדְדָה,
אוֹ בְּבַת אֶל נֶכֶר, אוֹ בְּשִׁפְחָה
אוֹ בְּזוֹנָה. וְכָל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן
מִי שֶׁמְזַלְזֵל בְּפִירוּרִים שֶׁל הַלֶּחֶם
שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם קוֹצֵי הָאוֹתִיּוֹת
וְתִגֵּי הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם,
כָּל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶתֶר - יִחַלֵּף.

וְכֹל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמוֹסֵר סוּדוֹת
הַתּוֹרָה, וְסִתְרֵי קַבְלָה, וְסוּדוֹת
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, אוֹ סִתְרֵי
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ
לְאֲנָשִׁים שֶׁאֵינָם הַגּוֹנִים, שֶׁשׁוּלֵט
עֲלֵיהֶם יֵצֵר הַרְעָה, אֲשֶׁה זוֹנָה,
וְאִין לֶחֶם אֲלֵא כ"ב אוֹתִיּוֹת

יִשְׂרָאֵל. דְּאִיָּה עֲשִׂירָאָה דְּדִרְגִין, וְאַצְטְרִיכָא
לְאַתְרֵיהֶבָא בֵּין תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיָּה סֵלֶת נְהֵמָא,
וְאִיָּה נְהֵמָא. וּבִגִין דְּאִיָּה נְהֵמָא, לֹא אֶתְפְּקֵד
עַל נְהֵמָא דְּחֲמֶשֶׁת מִינִין, דְּאִיָּה חֻטָּה,
וְשַׁעוּרָה, וְשִׁיפוֹן וְכוֹי, מִמֶּנּוּ דְּעֲלָמָא. וְלֹא
שְׁוִי מִמֶּנּוּ עֲלֵיהֶו, אֲלֵא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא
בְּלַחֲדוּי.

וּבִגִין דָּא, מָאן דְּמְזַלְזֵל בְּנְהֵמָא, וְזָרִיק לִיה
בְּאַרְעָא, עֲנִיּוֹתָא רְדִיף אֲבִתְרִיהֵ. וְחַד מִמֶּנּוּ
אֶתְפְּקֵד עַל דָּא, וְאִיָּהוּ רְדִיף אֲבִתְרִיהֵ, לְמִיָּהב
לִיה עֲנִיּוֹתָא, וְלֹא יִפּוּק מִן עֲלָמָא, עַד דְּיִצְטְרִיף
לְבְרִיּוֹן. וְעֲלֵיהֵ כְּתִיב, (איוב טו) נִדְד הוּא לְלֶחֶם
אִיָּה. נִדְד הוּא, וְיִהֵף מִטְּלָטֵל, וְגִלִּי מֵאַתְר
לְאַתְר, לְלֶחֶם אִיָּה הוּא. וְלִית (דף רמ"ד ע"ב) מָאן
דְּיִשְׁגַּח עֲלֵיהֵ, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב אִיָּה. מָאן
דְּיִרְחַם עֲלֵיהֵ, בִּגִין דְּלֹא יִשְׁכַּח.

רַעִיא מְהִימָנָא

וּבַחֲבוּרָא קְדָמָא אָמַר רַעִיא מְהִימָנָא, מָאן דְּמְזַלְזֵל
בְּפִירוּרִין דְּנְהֵמָא, וְזָרִיק לוֹן בְּאַתְר דְּלֹא
אַצְטְרִיף. הֵאִי כָּל שֶׁכֵּן מָאן דְּמְזַלְזֵל בְּפִירוּרִין דְּמוֹחָא,
דְּאִינוֹן טְפִין דְּזֶרַע, דְּזָרִיק לוֹן בְּאַרְעָא, דְּאַתְמַר בְּהוֹן
(בְּרֵאשִׁית ו) כִּי הַשְּׁחִית כָּל בְּשָׂר אֶת דְּרָכּוֹ עַל הָאֶרֶץ. אוֹ
דְּזָרִיק לוֹן בְּנִדְדָה, אוֹ בְּבַת אֶל נֶכֶר, אוֹ בְּשִׁפְחָה אוֹ בְּזוֹנָה.
וְכָל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מָאן דְּמְזַלְזֵל בְּפִירוּרִין דְּנְהֵמָא
דְּאוֹרֵייתָא, דְּאִינוֹן קוֹצֵי אֲתוּוֹן, וְתִגֵּי אֲתוּוֹן, דְּאַתְמַר
עֲלֵיהֵו כָּל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּתֵגָא חֵלְף.

כָּל שֶׁכֵּן מָאן דְּמִסֵּר רִזִין דְּאוֹרֵייתָא, וְסִתְרֵי קַבְלָה, וְסִתְרֵי
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, אוֹ סִתְרֵי אֲתוּוֹן דְּשִׁמָּא מְפָרֵשׁ,
לְאֲנָשִׁים דְּלֹאוּ אִינוֹן הַגּוֹנִים, דְּשִׁלִּיט עֲלֵיהֵו יֵצֵר הַרְעָה,
אֲשֶׁה זוֹנָה, דְּאַתְמַר עֲלָה, (מְשִׁלִּי ו) כִּי בַעַד אֲשֶׁה זוֹנָה עַד
שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֵ (מְשִׁלִּי ו) כִּי בַעַד אֲשֶׁה זוֹנָה עַד כֶּפֶר לֶחֶם.